fotbal

LOTUL NAȚIONAL PLEACĂ ÎN ISRAEL

Jucătorii lotului național, în fața obiectivului fotoreporterului nostru A. Neagu, înaintea antrenamentului de ieri

(Urmare din pag. 1)

Ieri dimineață, jucătorii români au efectuat un ultim joc-școală pe unul din terenurile cu zgură ale complexului „23 August". Antrenamentul a fost condus de **V. Mărdărescu**, în prezența secretarului general al F.R.F., **Ion Șiclovan** și a antrenorului **Em. Vogl**, din comisia de selecție. Stînd de vorbă cu doctorul lotului, **Dumitru Tomescu**, acesta ne-a declarat: **„Controlul medical efectuat fotbaliștilor prezenți ne-a dat posibilitatea să sesizăm un lucru pozitiv și anume că jucătorii s-au prezentat la lot cu un potențial fizic bun, ceea ce presupune că ei și-au folosit perioada de odihnă în mod judicios...".**

Tov. ION ȘICLOVAN ne-a dat apoi unele amănunte despre pregătirile fotbaliștilor din lot, în vederea meciului cu Anglia, de la 15 ianuarie: **„După întoarcerea din Israel, a spus el, lotul va pleca pe ziua de 4 ianuarie în Belgia și Olanda, pentru a susține încă trei partide cu echipe de club. Turneul acesta se va încheia în jurul datei de 12 ianuarie în Olanda, de unde echipa va pleca în Anglia. Pentru toată această suită de jocuri amicale, antrenorii noștri s-au fixat asupra unui lot de 17 jucători:** Gornea, Datcu, Sătmăreanu, Barbu, Boc, Mocanu, Deleanu, Anca, Ghergheli, Dinu, Lucescu, Pantea, Nunweiller VI, Dembrovschi, Domide, Dumitrache, Kallo. **Să sperăm că ei vor da randamentul necesar, că în aceste meciuri amicale, inclusiv în cel de pe Wembley, va fi posibilă cristalizarea unei echipe de bază care să reprezinte cu succes fotbalul românesc în jocurile oficiale din preliminariile campionatului mondial programate în primăvară...".**

Așadar, începînd de astăzi, vom urmări din nou, cu interes, evoluția fotbaliștilor din lotul național în turneele pe care le efectuează.

GARRINCHA

Așadar, faimosul BRESIL a... realizat un 2—2 cu Beckenbauer și un 3—3 cu Djaici. Fatmoasa revanșă a Sud-Americii în fața Europei pentru cele „pătimite" la Londra s-a dovedit, cel puțin deocamdată, o formă de neputință. Cu alte cuvinte, sublima poartă a cîndva marelui Gilmar primește două goluri din partea atacului care a avut coșmaruri în fața... Ciprului și trei goluri din partea resturilor echipei iugoslave, care nu izbutise un singur gol contra Belgiei afară și contra Spaniei acasă.

Cum se explică aceste rezultate cel puțin paradoxale?

Îmi aduc aminte că acum șase luni am citit o corespondență braziliană semnată Alvarez, în care fotbaliștii cariocas erau considerați niște supraoameni, nevoiți să coboare, din cînd în cînd, pe terenurile rudimentare ale Europei, populate cu fotbaliști primitivi și echipe la fel de primitive. Se mai spunea acolo că ideea supremă în fotbal ar fi o filozofie a politeții, materializată prin dictonul: „Lasă-mă să joc, ca să te las și pe tine"...

Care este realitatea?

Brazilia a trăit în 1958 prin cîțiva jucători de supraclasă. Mai mult decît atît, numeroși sînt cei care consideră că Brazilia 1958 a fost Garrincha, marele solist necesar al unei orchestre de loc superioare celei din 1954 sau 1950. Acel Garrincha care, ca și la Santiago, cu patru ani mai tîrziu, electrocuta doi-trei apărători adverși într-o singură acțiune, pentru a furniza apoi teoreticienilor prilejul de a scrie tomuri întregi despre „pasa înapoi" și de a face elogiul echipei, al ansamblului etc., etc.

Brazilia, prin exemplul Garrincha, nu face, deci, excepție. Toate marile echipe au depins de unul, doi sau trei jucători. Brazilia 1958 a fost Garrincha și Didi, Ungaria '50—'54 a fost Grosics, Hidegutty, Bozsik etc. Portugalia a fost, s-a mai spus, Eusebio și Coluna. Nu există echipe mari fără jucători mari.

De ce am adus în discuție cazul Braziliei pe de o parte și al marilor individualități pe de altă parte? Deoarece în fotbalul nostru, principiul orchestrei, pe care, desigur, nimeni nu-l poate contesta, este utilizat uneori în vederea „decapitării" jucătorului capabil să susțină o cadență à la Eusebio. Astăzi, în lume, se poate vorbi despre „echipa lui Beckenbauer", „a lui Djaici", Albert, Eusebio, Asparuhov, Adamec, Lubanski. Din păcate, noi nu putem identifica echipa noastră națională cu un nume.

Antrenorii noștri de club se mîndresc — deseori excesiv — cu faptul că izbutesc să construiască echipe. Foarte puțini sînt, însă, aceia care să creadă în misiunea de a crește o personalitate fotbalistică. O personalitate care să pornească furioasă spre poarta campioanei lumii și să sfideze pînă și un obstacol de proporțiile stîncii Bobby Moore.

Ioan CHIRILA

FOTBAL 03 ● FOTBAL 03 ● FOTBAL 03 ● FOTBAL 03 ● FOTBAL 03

Recent, antrenorii *Dumitru Teodorescu* și *Gheorghe Dragomir* autorii unui studiu *„Despre metoda antrenamentului complex în jocul de fotbal"* au primit următorul răspuns din partea lui Allen Wade, director tehnic în federația engleză de fotbal, care a lecturat, în traducere, lucrarea mai sus amintită: *„Apreciez acuratețea studiului inițiat de prof. Teodorescu Dumitru și prof. Dragomir Gheorghe pe care i-am cunoscut cu doi ani în urmă cu prilejul vizitei mele la București"*

● După cum se știe, jucătorul Ionescu, de la Jiul, a fost grav accidentat în timpul partidei cu Crișul. Recent, la Spitalul de urgență el a suferit cea de a patra intervenție chirurgicală la pancreas. Deși dificilă, se pare că operația efectuată de prof. dr. Carp va da rezultatele dorite.

● *Titus Ozon:* Programul nostru de pregătire în vederea returului? Pînă la 10 ianuarie — vacanță; de la 11—22 ianuarie — prima parte a perioadei de pregătire la o stațiune montană; apoi, continuarea antrenamentelor la Petroșeni, după care vom efectua un turneu de 3—4 jocuri în Iugoslavia.

Și Farul va efectua un turneu peste hotare

Echipa constănțeană și-a continuat antrenamentele, deoarece în zilele de 4 și 5 ianuarie va susține în R. F. a Germaniei două partide amicale, în compania unor formații din divizia secundă.

Conducerea clubului Farul duce tratative și pentru perfectarea unui al treilea meci, care ar urma să aibă loc la 7 ianuarie în Austria.

LA C. F. R. CLUJ:

DUPĂ O TOAMNĂ FRUCTUOASĂ, PRIMĂVARA SE ANUNȚĂ PLINĂ DE INCERTITUDINI...

Furtuna ceferistă a fost nestăvilită și încîntătoare. Exact acum un an, clujenii, ajunși la sapă de lemn, cu 7 puncte la sfîrșitul turului, în pragul unui faliment total, și-au zis, asemenea Lăpușneanului, căzut la pat și îngenunchiat de boală: *„De mă voiu scula, pre mulți am să popesc și eu"*. Și cînd nimeni nu se aștepta, ceferiștii au renăscut din neant și-au început a-și... popii adversarii, la rînd, cu răbdare și plăcere, *reușind o primăvară și apoi o toamnă superbe* cu o *performanță ce nu stă la îndemîna oricui:* 9 victorii, 5 rezultate de egalitate și — notați — o singură înfrîngere: 0—1, la Hunedoara: deci, 23 DE PUNCTE DIN 30 POSIBILE.

A fost un tur de „forță" necruțător pentru toți adversarii, încheiat cu o victorie morală și materială (4 puncte avans față de a doua clasată) care deschide largi perspective pentru primăvară.

Formația doctorului CONSTANTIN RĂDULESCU, a impresionat printr-un joc elastic, sobru în apărare, cu o bună repliere și acoperire a spațiului de joc. Antrenorul a reușit o armonioasă îmbinare a elasticității cu forța, a elanului cu rutina, a șocului cu finețea și subtilitatea tactică. Echipa a rezistat și a învins prin echilibrul ei moral și tactic. Dar, cînd totul era prea frumos ca să poată fi adevărat, cînd echipa era formată și avea aripi să zboare, trei oameni de bază — jucaseră toate cele 11 meciuri de pînă atunci — *Țegean*, fundaș dreapta, *Stîncel*, mijlocaș de acoperire și *Petrescu* — vîrf și aripă, inima echipei în atîtea jocuri — au plecat Echipa a rezistat însă și în ultimele patru jocuri. Acum, în acest decembrie care pentru naivi înseamnă liniște, lui *Mazurachis*, golgeterul seriei a doua, cu 12 goluri, i s-au deschis larg porțile giuleștene. Dacă vom adăuga faptul că în septembrie *Uifăleanu* a îmbrăcat tricoul Universității — înseamnă că 5 titulari au predat armele și au lăsat tranșeele descoperite. Ce va face echipa în primăvară, ce spune doctorul Rădulescu? Nu știm și nici n-am vrea să fim în pielea lui. Din ce în ce mai mult ne vine să credem că fotbalul nostru este un fel de legendă, o legendă ca și aceea a Meșterului Manole. Și ne gîndim la acei jucători care, fascinați de mirajul Bucureștiului, s-au dus acolo zei și s-au întors uitați și triști muritori de rînd... Goman, Naghi, Pantea, Creiniceanu, Niculescu, Suciu, Petru Emil, Koszka... Oare nu ne spun nimic aceste nume?!

Dar, să las aceste amare cugetări și să revin la ceferiștii clujeni. Cîte ceva despre formația standard: *Nagel* — portar, foarte bun, dar numai pe linia porții; nu știe să iasă la blocaj, lasă adversarul să se apropie, să șuteze, apoi apără miraculos, iar tu, în tribune, îl vezi, parcă pîndindu-te, pe dr. Barnard. Linia defensivă: *Țegean*, decis în apărare, foarte periculos în atac, *Soos* — un adevărat părinte al echipei la cei 36 de ani, *Dragomir* — sobru, elegant, prompt, *Roman* — energic, bun acroșeur. În mijloc, o mică „orchestră de cameră": *Bretan* — fantezie și mobilitate, *Stîncel* — (cît a jucat) libero în fața celor patru, *Alexandru Vasile* la a doua tinerețe, energie, forță și curaj plus deschideri-școală în adîncime; înaintarea: *Petrescu* — un Năsturescu mai elegant și mai serios al clujenilor (nu face tumbe și grimase ca rapidistul), *Zanca* — excelent în postul de vîrf, jucător cu experiență și, acum, înțelepciunea „bătrînească", *Petru Emil*, umbra lui Petru cel Mare de odinioară, care știe atît de mult fotbal, dar e prea lent și prea greu... *Mazurachis* — cu temperament de italian, furtunos și plin de fantezie, a crescut enorm în ultimul an și are imense calități...

Pentru ceferiști a ÎNCEPUT O IARNĂ FOARTE ASPRĂ, CU MULTE PROBLEME DIFICILE. *Ar fi păcat ca acest început, zidit cu atîta trudă și dăruire, să fie aruncat în paragina uitării și resemnării.*

Deocamdată, CINCI JUCĂTORI TITULARI AU PLECAT. *Primăvara se anunță neiertătoare.*

În loc să zidească în sus, temeinic și în liniște ceea ce a început, doctorul Rădulescu luptă acum să cîrpească ceea ce s-a scos din temelia edificiului. *Să sperăm că ceferiștii clujeni vor găsi resurse morale și materiale (mă gîndesc la cîțiva jucători în locul celor plecați) să-și împlinească visul pentru care s-au bătut și au muncit cu atîta credință și dăruire.*

Viorel CACOVEANU

M-AM FĂCUT BĂIAT MARE!

(Urmare din pag. 1)

Așadar, se impune ca observațiile pe marginea evoluției „Crișului" să nu pornească — exclusiv — de la poziția, e drept precară, deținută în prezent. Poate, cu atît mai mult cu cît unii dintre specialiștii fotbalului nostru și-au exprimat fără rezerve părerea că valoarea echipei din Oradea este superioară „zonei periculoase".

Verdictele fără apel sînt — de cîte ori n-a demonstrat-o, oare, fotbalul? — neavenite. De aceea, desigur, vom sublinia doar faptul că „experiența Crișul" și-a demonstrat cu prisosință eficiența și că, împreună cu U.T.A., echipa orădeană defrișează curajos un teren excelent pentru o pîrtie care să poată asigura o spectaculoasă — și foarte trainică în același timp — ascensiune a fotbalului nostru.

Poate, de aceea, e mai puțin important ca privirile să zăbovească spre acel loc „15". Poate, de aceea, e bine ca la această oră a bilanțului fotbalistic orădean să se spună că excelentul portar Iosif Baumgartner (ce-ar fi, oare, ca selecționerii federației să aibă, la rîndul lor, curajul unei promovări în lot?) n-are decît 17 ani și poartă încă uniforma de elev al Liceului nr. 3, la fel ca și talentatul mijlocaș Sudi Saboles, sau, în general, că echipa — în care, la 25 de ani, Suciu și Harșani sînt cei mai bătrîni —are o medie de vîrstă care o apropie de cerințele formațiilor de tineret.

Este, indiscutabil, meritul principal al clubului, al secției de fotbal, al colectivului de antrenori (A. Ferenczi — seniori, V. Vlad — tineret, A. Juhasz, E. Kocis, I. Bartha, A. Molnar-centrul de copii) care și-au asumat misiunea atît de grea, plină de responsabilitate și — de ce n-am spune? — de riscuri, de a crea o școală a fotbalului orădean pe cu totul alte baze decît cele care duseseră la retrogradare.

Zborul „păsărilor călătoare", atunci cînd previzibilul dezastru a zdruncinat speranțele și nervii suporterilor orădeni, a avut — cum se vede — consecințe fericite.

Ar fi greșit — mai ales pentru tinerii fotbaliști orădeni — să se creadă că vîrsta scutește de observații critice. Am spune, dimpotrivă.

Să nu se umble, deci, nici cu mănuși, nici cu... bomboane. „Creșa de copii" din 1966 și-a trecut examenul maturității și fotbalul nu trăiește din sentimentalele amintiri ale unor timide debuturi.

Experiența celor 15 jocuri din divizia A este deosebit de valoroasă și în retur jucătorii orădeni (sau suporterii lor) nu vor mai putea spune: „Sîntem abia la început. Mai tîrziu..."

Unii dintre jucătorii actuali ai Crișului nici nu erau născuți acum douăzeci de ani, cînd — în 1948 — echipa din Oradea cîștiga campionatul național. Le reamintim această culme a gloriei pentru că, într-adevăr, de-a lungul istoriei fotbalului românesc s-au scris multe pagini frumoase și despre această parte a țării și pentru că tradiția se cere păstrată, purtată mai departe în respect și cinstire.

Un nou titlu național la Oradea? Foarte posibil ca obiectiv de perspectivă (altădată poate ar fi surprins, însă acum plutonul fruntaș este condus de „provincialele" U.T.A., Universitatea Craiova, Politehnica Iași...), dar deocamdată la ordinea zilei sînt unele deficiențe semnalate de-a lungul primei părți a campionatului. Să nu se închidă ochii, pentru că:

● a apărut evidentă lipsa pregătirii pentru dublă-sarcină, în apărare și atac, și invers și de aici atîtea implicații în aplicarea tacticii de joc;

● ineficacitatea înaintașilor (0,93%) a reflectat nu numai lipsa unui finalizator, ci și slabul aport al liniei de mijlocași în construirea acțiunilor ofensive;

● de la un joc la altul s-a înregistrat o abordare diferită a partidelor, cu o nepermisă fluctuație a puterii de luptă și a dorinței de victorie;

● se resimte tot mai mult lipsa unui coordonator de joc (cel mai indicat ar fi Al. Nagy, dar consacrarea cere un mare efort ce nu se poate conjuga cu privirile ațintite pe... minutar la orele de antrenament);

● a fost rezolvată (felicitări!) problema disciplinei în comportament, pe stadion și în afara lui, dar au rămas încă multe de făcut pentru a se așeza la locul cuvenit și disciplina în pregătire și competiție (să mai spunem că e vorba, printre altele, de repetate nerespectări ale indicațiilor tactice date de antrenor?);

● fotbalul nu e un joc dur, dar — se știe — e un sport bărbătesc și, fără excepție, jucătorii Crișului evită angajamentul fizic;

● încă nu s-a înțeles că driblingul excesiv, jocul lateral exagerat nu sînt „armele de atac" pentru cucerirea unor puncte la care, poate, ar da dreptul valoarea generală a echipei;

● individualizarea în pregătire are încă nevoie de multă atenție, atît din partea antrenorului, cît și a jucătorilor (nici un gol din lovituri libere, nici unul din lovituri cu capul, penaltiuri ratate ș.a.).

Ne oprim aici, fără a epuiza însă observațiile critice, multe dintre ele dezbătute de altfel cu toată sinceritatea și la recenta analiză a secției de fotbal Crișul Oradea.

★

Acum, în plină iarnă, la Oradea se discută despre meciul Crișului cu Farul Constanța, programat în prima etapă a returului.

Se fac — unde nu se întîmplă la fel? — calcule, se dau... sugestii pentru alcătuirea echipei și pentru stabilirea tacticii de joc ș.a.

Aflat în mijlocul diriguitorilor fotbalului orădean, foști internaționali, pentru care oricine nutrește respect și admirație, reporterul nu poate exclude din finalul discuției o întrebare care, vădit, tulbură și frămîntă, totuși, pe acești oameni care vor să făurească echipei un viitor luminos.

— Dar, dacă va retrograda „Crișul"?

Se scurg minute lungi. Oamenii cumpănesc. Și Ferenczi și Juhasz și Vlad...

— O vom lua de la început. Tot cu tineretul. Chiar de la centrul de copii. E singurul drum pe care vom merge.

Răspunsul primește adeziunea unanimă. Ca și ultimele cuvinte pe care le-am auzit la Oradea:

— Dar, nu vom retrograda!...

În ziua cînd Crișul a învins Steaua la București!...

FOTO: V. BAGEAC

Cititori!

Reînnoiți-vă din vreme abonamentul la sportul

Vă asigurați astfel ziarul care vă oferă:

● Ultimele noutăți din sportul mondial

● Cronici și comentarii de la cele mai mari competiții din țară și de peste hotare

● Reportaje inedite din viața campionilor

● Anchete de larg interes din lumea sportului românesc și internațional

Abonamentele se primesc de către oficiile și agențiile P.T.T.R. și de către factorii și difuzorii de presă.

PRONOSPORT

AȘA ARATĂ O VARIANTĂ CU 13 REZULTATE EXACTE

Concursul Pronosport nr. 51, etapa din 22 decembrie 1968.

I. Bologna — Pisa	1
II. Fiorentina — Palermo	1
III. Juventus — Lanerossi	1
IV. Milan — Torino	1
V. Napoli — Atalanta	1
VI. Sampdoria — Inter	2
VII. Varese — Roma	1
VIII. Verona — Cagliari	X
IX. Foggia — Cesena	X
X. Catanzaro — Genoa	1
XI. Modena — Mantova	1
XII. Padova — Bari	2
XIII. Lazio — Catania	1

Fond de premii: 345.265 lei.